

ΑΝΤΩΝΙΟΥ Μαρτίνη

ΤΑ ΔΩΡΙΚΑ

τραγούδια

ΒΟΛΟΣ 2018

ΤΑ ΔΩΡΙΚΑ

ΔΩΡΕΑΝ

Επιτρέπεται η οποιαδήποτε παιδευτική του χρήση,
δεν επιτρέπεται για κανέναν απολύτως λόγο, η
οποιαδήποτε οικονομική του εκμετάλλευση.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized initial 'Α' followed by a cursive 'μ' and a horizontal line at the end.

ΑΝΤΩΝΙΟΥ Μαρτίνη

ΤΑ ΔΩΡΙΚΑ

τραγούδια

ΒΟΛΟΣ 2018

Περιεχόμενα

ΑΦΙΕΡΩΣΗ	4
ΠΡΟΛΟΓΟΣ	5
Αμπούλα	6
Τάματα	7
Θεριά	8
Γιε μου	9
Κορίτσι μου	10
Θα σε κλέψω	11
Τάνια	12
Σπηλιά	13
Μαϊστρος	14
Θανάση	15
Δασκάλα	16
Κύπρος	17
Ψυχές	18
Αναστασία	19
Η ζεμπεκιά τ' αετού	20
Σαν έρθει η ώρα	21
Δυστυχισμένη μου ομορφιά	22
Κύματα	23
«Κ»	24
Μπρος στη φωτιά	25
Βασίλισσα	26
Βία	27
Χαμογελάς	28
Καρδερίνα μου	29
Ψάχνω δυο στίχους	30
Κοίτα	31
Μια μάγισσα γριά	32
Κλειδαρότρυπα	34
Άγγελος	35
Άγγιγμα	36
ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ	38

ΑΦΙΕΡΩΣΗ

Η συλλογή τραγουδιών «**Τα Δωρικά**»,
αφιερώνεται στον καλλιτεχνίτη

Θοδωρή Αθερίδη.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Την Τετάρτη, 11 Ιουλίου 2018 / 5:30 πμ τα ξημερώματα, ξύπνησα από όνειρο, στο οποίο ο καλλιτεχνίτης ... Θεodorής Αθερίδης με παρακινούσε να γράψω τραγούδια! Και για να μου δείξει τι περίπου να γράψω, μου τραγούδησε τον στίχο «όμορφη μικρή μου Αμπούλα», πάνω σε έναν συγκεκριμένο ρυθμό.

Τώρα για το από που κι ως που ο Θεodorής ο Αθερίδης στον ύπνο μου, τι να σας πω!; Δεν έχω την παραμικρή ιδέα!!! ... Όπως δεν έχω ιδέα και γι' αυτό το περίεργο γυναικείο όνομα Αμπούλα!!! ... Εκτός πια κι αν έχει κάτι υπόψη του, ο ... Θεodorής!!!;;; ... ..

Παρ' όλ' αυτά, ξυπνώντας γέλασα με το αστείο του ονείρου κι άνοιξα τον υπολογιστή μου, για να το σημειώσω ως συμβάν. Γράφοντας όμως τον στίχο που μου είχε δώσει, αναρωτήθηκα «λες;». Κι όντως σε λίγη ώρα, οι στίχοι πάνω στον ρυθμό του Θεodorή, ήταν έτοιμοι! Κι αυτά τα πράγματα από έναν καλλιτέχνη, δεν αφήνονται ποτέ να πέσουνε στο χώμα!

Το ηχογράφησα λοιπόν στο κινητό μου, έφτιαξα κι ένα σχετικό βιντεάκι και το δημοσίευσα στο διαδίκτυο. Φυσικά εξαιρετικά κακόφωνος, στάθηκε αδύνατον να ανταποκριθώ στις απαιτήσεις του τραγουδιού μου, αλλά αυτό δεν με πτόησε καθόλου. Δοκίμασα και κατέβασα τους ρυθμούς στο μέτρο των δυνατοτήτων μου και σιγά σιγά, έφτιαξα μια μικρή συλλογή τραγουδιών, την παρούσα. Τέλος δοκίμασα και επένδυσα μουσικά και κάποιους παλαιότερους στίχους μου, κάτι που με ικανοποίησε ιδιαίτερα!

Κι επειδή οι ρυθμοί όλων είναι εξαιρετικά απλοί και χωρίς ιδιαίτερες φωνητικές απαιτήσεις, ονόμασα τη συλλογή «**Τα Δωρικά**» και την ανέβασα στο κανάλι μου στο **YouTube**:

https://www.YouTube.com/playlist?list=PLwPIGzst6USScRI8b_LidQnlnNr2Dc306

Το τονίζω όμως και πάλι, πως όποιος αποφασίσει να τ' ακούσει, θα πρέπει να οπλιστεί με όλη του την μουσική επιείκεια, καθότι ούτε στιχουργός, ούτε συνθέτης, ούτε τραγουδιστής είμαι.

Είμαι απλά ένας καλλιτέχνης, που απολαμβάνω την προσωπική μου παιδεία στον ευλογημένο χώρο της Τέχνης, εκεί που οι επαγγελματίες αυτού του χώρου σ' ολόκληρη τη ζωή μου, αρνούνταν να με οδηγήσουν χωρίς ανταμοιβή κι αφού ποτέ μου δεν είχα κάτι για να τους ανταμείψω, μου γυρνούσαν επιδεικτικά την πλάτη τους! Έτσι αποφάσισα κι εγώ να κάνω το ταξίδι αυτό μόνος μου κι όπως είναι απολύτως λογικό, χωρίς τεχνικά εφόδια, το κάνω μ' ότι διαθέτω κι όπως να 'ναι!

Όπου δεν έχω να πληρώσω για να πάω, πάω με τα πόδια, αλλά πάω! ...

Και δεν θα πάψω ποτέ να το απολαμβάνω, έστω κι έτσι! ...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης

Ποιητική συλλογή: Δαιμόνα

Αμπούλα

Όμορφη μικρή μου Αμπούλα,
να 'χεις φίλους σου την Πούλια,
να 'χεις φίλους σου την Πούλια
τον Αυγερινό.

Κι όταν σε ξυπνούν στο κύμα,
ρίχνε τα φιλιά σου πρύμνα,
ρίχνε τα φιλιά σου πρύμνα
μέχρι να σε βρω.

Να κρεμάσω στο λαιμό σου,
έναν Ήλιο για σταυρό σου,
έναν Ήλιο για σταυρό σου,
να 'χεις φυλαχτό.

Να σε ντύσω με φουστάνι,
κεντητό μακρύ καφτάνι,
κεντητό μακρύ καφτάνι
άσπρο νυφικό.

Και για γόβες δυο κοχύλια,
φίλα με γλυκά στα χείλια,
φίλα με γλυκά στα χείλια
πριν σε παντρευτώ.

Μέλι με ξερά καρύδια,
κάνει ο έρωτας παιχνίδια,
κάνει ο έρωτας παιχνίδια
στο κρεβάτι μου.

Σ' εκκλησιάκι θα μερέψουν,
τα πουλιά να μας παντρέψουν,
τα πουλιά να μας παντρέψουν
ώρα να ξυπνώ.

Θοδωρή μου άσε τις πλάκες,
και στ' ονείρου μου τους χάρτες
και στ' ονείρου μου τους χάρτες
... δεν θα πλανηθώ! ...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης εποίησεν
Ανεβασμένο στο **YouTube**: <https://youtu.be/3RpPIBN7KRA>

Ποιητική συλλογή: Ερωτική

Τάματα

Ήλιε μου πριν βγεις στη Σκιάθο
αύριο τα χαράματα,
πέρνα απ' το κελί στον Άθω
να σου δώσω τάματα.

Κόκκινο ξηρό σταφύλι
σε μια στέρνα πάτησα,
να το ρίξει στο καντήλι
εκείνη που αγάπησα.

Κι ένα πήλινο κανάτι
από χώμα και φωτιά,
έπλασα με λίγο αλάτι
να ποτίσει τα πουλιά.

Θα τη βρεις σ' ένα σοκάκι
να μετράει τους πεζούς,
μα στα μάτια θα 'χει πόθους
και στα χείλη στεναγμούς.

Δώσε της τα τάματά μου
χαιρετίσματα πολλά
και η φλόγα στο καντήλι,
να της στέκει συντροφιά.

Κι αν ποτέ της με ποθήσει
να ποτίσει τα πουλιά,
να μου φέρουν το μαντάτο
πως με θέλει αγκαλιά ...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης εποίησεν
Ανεβασμένο στο **YouTube**: <https://youtu.be/6h2ZSvOGLj8>

Ποιητική συλλογή: Ξύλινη εποχή

Θεριά

... δύο θεριά ε χορεύανε
πατέρας με την κόρη
κι η γη από κάτω ζήλεψε,
την ομορφιά στ' αλώνι.

Κι άνοιξε να τους καταπιεί
βρυχάται φοβερίζει,
η λεβεντιά κι η ομορφιά,
των δυων τους τη ζαλίζει.

Πατέρα η γη μας ζήλεψε
και θέλει τα κορμιά μας,
μην την φοβάσαι κόρη μου,
το νου στα βήματά μας.

Κοίτα γυναίκα είναι κι αυτή
γέλα να τη γλυκάνεις
κι εγώ θα γύρω πλάι της,
μέχρι παιδιά να κάνεις ...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης εποίησεν

Ανεβασμένο στο **YouTube**: <https://youtu.be/oootO3jFucc>

Ποιητική συλλογή: Ξύλινη εποχή

Γιε μου

... γιε μου σα βγεις στο τρίστρατο,
μην κάτσεις να διαλέξεις,
ποιος δρόμος είν' καλύτερος
και ποιον μπορείς ν' αντέξεις.

Στο τρίστρατο νυχτώνουνε
όσοι το λογαριάζουν
κι εκεί τους βρίσκει ο θάνατος,
στο χώμα να σταλιάζουν.

Δεν φτιάχνουν στράτες τις ψυχές,
μα οι ψυχές τις στράτες
κι όσοι αντέχουν να πονούν,
βαφτίζονται διαβάτες.

Στο τρίστρατο νυχτώνουνε
όσοι φοβούνται Χάρο,
πάρε μια στράτα κι έρωτα,
βάλε μπροστά σου φάρο ...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης εποίησεν
Ανεβασμένο στο **YouTube**: https://youtu.be/Tjcp_aifulU

Ποιητική συλλογή: Δαιμόνα

Κορίτσι μου

...κορίτσι μου μικρό κι αγαπημένο,
που να 'ναι τούτη τη στιγμή το τραίνο,
που πήρες να μου φύγεις για τα ξένα
και πίσω άφησες τα περασμένα.

Γλυκά φιλιά στου φεγγαριού τη λάμψη
και στα μαλλιά σου στέμμα από μετάξι,
τα μάτια σου θαλασσινό παλάτι
και τα κορμιά μας ένα με τ' αλάτι.

Κορίτσι μου με το καλό να φτάσεις,
το χρόνο που κυλάει να προφτάσεις
κι όσα δε μπόρεσα να σου προσφέρω,
μακάρι να τα βρεις κι ας υποφέρω.

Κι ότι περάσαμε θα σ' τα φυλάξω,
τον πόνο μου στα βράχια θα πετάξω,
ευχή μου εκεί που πας να ευτυχίσεις,
... μα θα τα βρεις αν κάποτε γυρίσεις! ...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης εποίησεν

Ανεβασμένο στο **YouTube**: https://youtu.be/J2_C6aH9Zf0

Ποιητική συλλογή: Ερωτική

Θα σε κλέψω

... στη δουλειά σου θα 'ρθω βράδυ
να σου κλέψω την ψυχή
αν δεν πάρω το κορμί σου
ώσπου να 'ρθει η χαραυγή.
Έλα.

Να τη βάλω μαξιλάρι
στης καρδιάς μου τους παλμούς
μήπως και μου κάνει χάρη,
να δαμάσει τους καημούς.

Στ' άλογό μου θα σε πάρω
που δε σκιάζεται φωτιές
και σε μια σπηλιά στο Πήλιο,
θα σου σπάσω τις χορδές.
Έλα.

Βάλε κόκκινο μπλουζάκι,
τη φουστίτσα την κοντή,
γιατί εκεί που θα σε πάω,
έχουν οι θεοί γιορτή ...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης εποίησεν
Ανεβασμένο στο **YouTube**: <https://youtu.be/ImFx5etXn9g>

Ποιητική συλλογή: Ξύλινη εποχή

Τάνια

... ξημέρωμα κι η γειτονιά,
πνιγμένη στο σκοτάδι,
ρίχνω στον κόσμο πετονιά,
για δόλωμα πετράδι.

Δώσ' μου φτερά περιπτερού,
στον ουρανό να φτάσω,
πριν απ' τον Ήλιο το πρωί,
τη στράτα του να κάψω.

Να μη μπορέσει σήμερα
να φέξει στο στενάκι,
μήπως σκοντάψω σ' άνθρωπο,
που ξέρει από μεράκι.

Δώσ' μου φτερά περιπτερού
αυτή είναι η μόνη λύση,
για να γυρίσω στο Λουτρό,
να πιω νερό απ' τη βρύση.

Χαμογελά και μου πετά,
φτερούγες απ' αγάπη
και λάμπει σαν την Παναγιά,
που βγήκε από τη λάσπη.

Πάρε ετούτα τα φτερά
στο πέταγμα ν' αντέχεις,
μ' αυτό που ψάχνεις στο ντουινιά,
... μέσ' την καρδιά σου το 'χεις ...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης εποίησεν
Ανεβασμένο στο **YouTube**: https://youtu.be/KyxEiDrv_1o

Αφιερωμένο στην περιπτερού μου στο Βόλο, Ιωλκού – Δημητριάδος.

Ποιητική συλλογή: Δαιμόνα

Σπηλιά

... στη σπηλιά μου εγώ
και η νύχτα μια πόρνη ερωμένη,
της μιλώ για του Ήλιου το φως
και αυτή με κοιτά θυμωμένη,
λίγο αέρα ποθώ μια ανάσα ζωής
μα τα χνώτα της ψόφια τσιγάρα,
στο κορμί της δεν βρίσκω ηδονή
μα πληγές ανοιχτές σα φουγάρα
και στα χείλη της τρέμουν βρισιές,
για τα χρόνια που πήγαν χαμένα,
για μια πίστη σ' ανθρώπους κενούς
και ιδέες σα βουνά γκρεμισμένα,
κι όμως πρέπει κι απόψε μαζί της
να πλαγιάσω ρεμάλι στο χώμα,
να βιάσω ξανά όσα μείνανε ιερά
στου ουράνιου τόξου το χρώμα
κι ως το χάραμα να 'χει τελειώσει
μ' οργανμούς και ιδρώτα σα λάσπη,
σαν κουρέλι να πάει να κρυφτεί
το πρωί στοιχειωμένη στα δάση ...

... να βρω τότε κι εγώ
τη γαλήνη στο φως που λατρεύω,
να πλυθώ απ' τη βρωμιά της νυχτιάς
κι απ' τη μαύρη σπηλιά να ανέβω,
σ' έναν κήπο γεμάτο λουλούδια
που μετράς τις μικρές πεταλούδες,
κρεμασμένες ψυχές και γυμνές αρετές
στις πυκνές και μακριές σου πλεξούδες,
στη μηλιά που τα φίδια δε μπορούν
να αντέξουν ποτέ το χειμώνα,
σ' ένα στρώμα από κόκκινα ρόδα
... να σε πάρω αγκαλιά μου Δαιμόνα ...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης εποίησεν

Ανεβασμένο στο **YouTube**: <https://youtu.be/uwqEPL6NIdw>

Ποιητική συλλογή: Δαιμόνα

Μαΐστρος

Κόντρα βάζω το κορμί μου
στον Μαΐστρο που φυσά
και μου σιγομουρμουρίζει,
τα κρυφά σου μυστικά.

Κατεβάζει απ' το χωριό μας
την ανάσα σου ζεστή
και τους χτύπους της καρδιάς σου,
που χορεύουν στην αυλή.

Λέει πως μ' έχεις λησμονήσει
και δεν με θυμάσαι πια
και πως την καρδιά σου δίνεις,
για καλύτερη αγκαλιά.

Φίλε μου παλιέ Μαΐστρο
νέα μου 'φερεις καλά,
κάτσε το λοιπόν να πιούμε,
... να της πάνε όλα καλά ...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης εποίησεν
Ανεβασμένο στο **YouTube**: <https://youtu.be/VXpLYn4dyRY>

Ποιητική συλλογή: Ξύλινη εποχή

Θανάση

... στις γειτονιές μεγάλωσαν
τ' αγκάθια των ανθρώπων,
τα πρόσωπα αγριέψανε
απ' τα δεινά των τόπων.

Πάρε Θανάση το ταξί
να πάμε ως το λιμάνι,
να μπω σε πλοίο φτερωτό,
ταξίδια να μου κάνει.

Ταξίδια μέσα στις ψυχές
αυτών που αγκομαχούνε
να δω τι τάχα ψάχνουνε
και δε μπορούν να βρουνε.

Πάρε Θανάση το ταξί
κλείσε στον κόσμο πόρτα,
το σούρουπο να μη μας βρει,
... στου ουρανού τη βόλτα ...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης εποίησεν

Ανεβασμένο στο **YouTube**: <https://youtu.be/ba-NsDQ-tTQ>

Ποιητική συλλογή: Ξύλινη εποχή

Δασκάλα

... μ και ή, λ και ο
κι όλα κάνουν ένα μήλο,
Λ και ό, λ και α,
να κι η Λόλα το κρατά.

Λόλα δώσε μου το μήλο
βγες απ' του βιβλίου το φύλλο,
παρηγόρα με μια στάλα,
... τι γλυκιά που 'ναι η δασκάλα!

Μίμη πέταξε το τόπι
πριν σε πάρω στο κατόπι,
το νινί πάλι τσιρίζει
κι η μαμά το νανουρίζει.

Άννα τι είναι αυτό το πράγμα
ο Σγουρός σου φέρνει γράμμα,
ωχ πέφτει η τσάντα μου στη σκάλα,
... αχ να 'τανε απ' τη δασκάλα! ...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης εποίησεν
Ανεβασμένο στο **YouTube**: <https://youtu.be/YtfQY03JUaQ>

(Για την Κ..., που χθες πήρε το πτυχίο της δασκάλας!
Καλή τύχη στη ζωή σου Κ...!)

Ποιητική συλλογή: Ξύλινη εποχή

Κύπρος

... ηχούν καμπάνες στα χωριά
κλαίνε οι μαυρογυναίκες,
κάποιοι δεν θα γυρίσουν πια,
τσεκούρια κόβουν λεύκες.

Στην Κύπρο ξεκληρίζονται
σφαχτάρια παλληκάρια,
πατρίδες ξεφτιλίζονται,
σ' Ατλαντικά παζάρια.

Για ποια πατρίδα για ποιου βιος
αξίζει να πεθαίνεις
και ποια θυσία η μάνα σου,
σου 'μαθε να υπομένεις;

Στην Κύπρο ξεκληρίζονται
άντρες σα να 'ν' χορτάρια
και στην Αθήνα τους χτυτούν,
στην πόκα και στα ζάρια ...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης εποίησεν

Ανεβασμένο στο **YouTube**: <https://youtu.be/qf124hK6aHg>

Ποιητική συλλογή: Ξύλινη εποχή

Τρίτη, 3 Ιουλίου 2018 / 4:32 - 5:17 πμ

Ψυχές

... στου λιμανιού τη μοναξιά
στην τσιμεντένια στράτα,
πάνε και έρχονται οι ψυχές,
σαν λαβωμένα κάστρα.

Λένε πως είναι αερικά
σκλάβες μέσα στο σώμα
και δραπετεύουν απ' αυτό,
όταν το πάν' στο χώμα.

Τις βλέπεις όμως σέρνονται
ολημερίς στο δρόμο,
σαν τα ναυάγια του βυθού,
που προκαλούνε τρόμο.

Λένε πως είναι αερικά
εκείνοι που δεν ξέρουν,
μα είναι οι κανόνες της ζωής,
που τα κορμιά παιδεύουν ...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης εποίησεν

Ανεβασμένο στο **YouTube**: <https://youtu.be/5iMaKw2h2ic>

Ποιητική συλλογή: Ριμανθός / ΕΛΛΑΔΙΚΗ ΜΟΥ

Germany - Hoya

Πέμπτη, 17 Ιουλίου 2008 / 12:00 μμ – Παρασκευή, 18 Ιουλίου 2008 / 12:55 πμ

Αναστασία

Γυρτός καημός κι η ανασαιμιά,
έσμιγε σύννεφο ζεστό με το βοριά,
στα μάτια φως, λευκός σταυρός,
στην κουπαστή να τη θυμάται μοναχός.

*** Κι ήταν στα μάτια του ο πόνος που τραγούδαγε, ***
*** κείνος που του 'βαλε στην πλώρη του πανιά, ***
και μέσ' το δάκρυ του η αλμύρα παραμίλαγε,
τα όνειρά τους που ζωγράφιζαν παιδιά! ...

Κύμα βαθύ και μια πληγή,
η εικόνα της να σεργιανά σε μίαν αυλή,
μόνος του πια κι αυτή μακριά,
η ανάμνησή της το κερύ στην Παναγιά.

Πώς να ξεχάσει των χειλιών της το τρεμούλιασμα,
γλυκό ποτό στη διψασμένη του ερημιά,
πώς να ξεφύγει απ' των χεριών της το αγκάλιασμα,
στη θάλασσά του δεν φυτρώνει η λησμονιά! ...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης εποίησενΑνεβασμένο στο **YouTube**: <https://youtu.be/UvGmV7tP3KM>

Τον ρυθμό και δυστυχώς, μόνο τους δυο στίχους (***) συγκράτησα απ' αυτό το τραγούδι, που το μεσημέρι της Πέμπτης, 17 Ιουλίου 2008 και στο χωριό Hoya της Γερμανίας όπου βρισκόμουν ως εργαζόμενος σ' εστιατόριο, είδα σ' ένα μου όνειρο!

Ήτανε λέει ο τραγουδιστής **Αντώνης Καλογιάννης** (μεγάλη μου αδυναμία) σ' ένα σταυροδρόμι και προσπαθούσε να το τραγουδήσει. Επειδή όμως δεν τα κατάφερνε καλά, άρχισα να το σιγοψιθυρίζω κι εγώ. Μόλις το αντιλήφθηκε και θεωρώντας ότι το 'λεγα καλύτερ' από κείνον, στρέφεται προς εμένα, μου δίνει το μικρόφωνο και με τα χέρια του, με παραινεί χαρακτηριστικά να το τραγουδήσω! Τρόμαξα που μου ζητούσε να πάρω τη θέση του εγώ, ένας παντελώς άσχετος με το τραγούδι! Προσπάθησα ευγενικά να τ' αποφύγω. Φοβήθηκα μήπως τον είχα προσβάλει κιόλας, οπότε η κίνησή του αυτή, ήταν σα να μου 'λεγε προσβεβλημένος: «άμα μπορείς να το πεις καλύτερα, πες το»; Όμως αυτός επέμενε πιεστικά κι ήταν ειλικρινέστατος! Οπότε δεν είχα άλλη επιλογή, παρά να πάρω το μικρόφωνο και το πήρα. Όπως ήταν φυσικό, από τη ντροπή μου κι ανίκανος ν' ανταποκριθώ σε τέτοια τιμή, δεν ακουγόμουνα ... «Αιντε μωρέ» μου λέει αγριεμένος και κουνώντας τα χέρια του από κάτω προς τα πάνω, προσπαθούσε να μου δώσει κουράγιο. Και τα κατάφερε! Αρχίζω να το τραγουδάω και σε λίγο με τις παραινέσεις του, όντως το ερμηνεύω καλύτερ' από κείνον! Και τότε, κάνοντας μια κίνηση με το χέρι του σα να μου 'λεγε «μόνος σου τώρα», γυρίζει με ικανοποίηση, μπαίνει σε κάποιο αυτοκίνητο και μ' κείνη τη ... σίγουρη δήθεν αδιαφορία ... για την επιλογή του, απομακρύνθηκε! Κι έμεινα μόνος μου στο σταυροδρόμι να το τραγουδάω στον κόσμο, με όλη μου τη δύναμη και όλο μου το πάθος! ...

Όνειρα που βλέπω κι εγώ κάποιες φορές!; ... ..

Ποιητική συλλογή: Ριμανθός / Στο Γλαροπάτι

Παρασκευή, 25 Μαΐου 2012 / 05:40 – 07:40 μμ

Η ζεμπεκιά τ' αετού

Στο πρώτο γλυκοχάραμα και στην κορφή του κόσμου,
με ζεμπεκιά στα χείλη του και με ανάσα δυόσμου,
αετός μετρούσε όνειρα κι άπλωνε τα φτερά του,
με το χορό της λησμονιάς, να σβήσει την καρδιά του.

Ο Χάρος τον περίμενε και χτύπαγε τα χέρια
κρατούσε αντρίκεια το ρυθμό το βήμα του στ' αστέρια,
πάνω απ' του κόσμου τη βρωμιά να χτυπηθεί μαζί του,
σαν άγγελος της λευτεριάς να κόψει τη ζωή του.

Στις λάσπες πόρνες γίνονταν, ένα με τα γουρούνια,
άδικο, φτώχεια και καημοί, μπούκωναν τα ρουθούνια.
Μια βόλτα ήταν η ζωή σε μαύρο μονοπάτι,
που μάτωσε σαν έρωτας, γυμνός «στο Γλαροπάτι».

Χτύπα του Χάρε να διαβεί, τη μοναξιά του πλήθους,
σφάζε την πίκρα την οργή και στη φωτιά του στήθους,
χτίσε βωμό με μάρμαρο ελπίδα να σκορπίσεις,
αετός σε νίκησε να λες,

... προτού να τον θερίσεις!!! ...

(Οι στίχοι γράφτηκαν για την ανάβασή μου στον Όλυμπο, η οποία πραγματοποιήθηκε την Δευτέρα, 9 Ιουλίου 2012 / 11:11 πμ)

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης εποίησεν

Ανεβασμένο στο **YouTube**: <https://youtu.be/9YDGiBGv4nQ>

Ποιητική συλλογή: Ξύλινη εποχή

Κυριακή, 27 Μαΐου 2018 / 7:00 - 7:18 μμ

Σαν έρθει η ώρα

Σαν έρθει η ώρα ο Χάροντας
να κόψει την καρδιά σου,
πλύσου, στολίσου, γυάλισε
και την αρματωσιά σου.

Στρώσε την τάβλα στην αυλή,
βάλε κρασί στις κούπες
και μια λυράρισσα όμορφη,
να τραγουδάει σούστες.

Και βγες ως το πλατύσκαλο
να τον προϋπαντήσεις,
να πεις το «καλώς όρισες,
καλά να με χτυπήσεις».

Κι όταν τελειώσει το κρασί
κι η λύρα θα σωπάσει,
πάνω στις πλάκες αντρικά,
το αίμα σου να στάξει ...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης εποίησεν

Ανεβασμένο στο **YouTube**: <https://youtu.be/-uwJf67muRw>

Ποιητική συλλογή: Ξύλινη εποχή

Τετάρτη, 31 Ιανουαρίου 2018 / 4:42 πμ

Δυστυχισμένη μου ομορφιά

Δυστυχισμένη μου ομορφιά
ποια μοίρα το 'χει ορίσει,
να 'σαι το φως στη συννεφιά,
νανούρισμα στη δύση.

Να είσαι άπιαστο πουλί
μ' άστρο τη λευτεριά σου
κι αμέτρητοι οι κυνηγοί,
να θέλουν τη σκλαβιά σου.

Μοναδική μου ομορφιά
ποιος σου ταιριάζει ταίρι,
πώς να γλιτώσεις τη θηλιά,
στης ασχημιάς τα μέρη;

Μοίρα σου να 'σαι θεϊκή
στον κόσμο την αρένα
κι ούτε μι' αγκάλη στοργική,
να σου ταιριάζει εσένα!

(Εμπνευσμένο από την ΓΕΩΡΓΙΑ Νταγάκη κι αφιερωμένο στην ίδια)

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης εποίησεν

Ανεβασμένο στο **YouTube**: <https://youtu.be/raFb8mZkgnY>

Σήμερα Πέμπτη, 2 Αυγούστου 2018 / 3:30 πμ, είδα στ' όνειρό μου να φλερτάρω τη Γεωργία επίμονα και να την διεκδικώ από άλλους με πάθος, συνθέτοντας τραγούδια ειδικά για χάρη της. Μα όταν τελικά την κατάφερα και ξαπλώσαμε στο κρεβάτι, διαπίστωσα πως δεν είχε καμία σχέση με την αξιολάτρευτη Γεωργία που εγώ φλερτάριζα!

Βγάζοντάς της τα ρούχα, μύριζε πολύ άσχημα και ειδικά τα πόδια της! Σαν ασθενής που έπαιρνε χρόνια βαριά φάρμακα! Και μάλιστα πίσω από τα πόδια της, από πάνω μέχρι κάτω, ήταν κολλημένες κυριολεκτικά πάνω στο δέρμα της, κάτι ιατρικές γάζες που είχαν πιάσει μια βρώμικη κόρα, από τις πολλές αλοιφές και τα υπόλοιπα φάρμακα. Κι όταν πήγα να της ξεκολλήσω για να κάνουμε επιτέλους έρωτα που τόσο λαχταρούσα, τραβώντας τις γάζες ξεκολλούσε και το δέρμα της.

Αυτό φυσικά με αποκάρδιωσε και μου διέκοψε απότομα, όλο το ερωτικό πάθος που είχα. Τη ρώτησα τι συμβαίνει, τι είναι όλο αυτό το χάλι κι από τη συζήτηση που ακολούθησε, διαπίστωσα πως κάπνιζε αδιάκοπα βρώμικα τσιγάρα της τελευταίας διαλογής, ενώ έτρωγε σπανίως και συνήθως, ότι χειρότερο βρισκόταν εκείνη τη στιγμή μπροστά της. Τη λυπήθηκα, την πήρα στοργικά αγκαλιά κι αρχίζοντας να τη συμβουλεύω για την ανάγκη αλλαγής των κακών της συνηθειών, ξύπνησα! ...

Οπότε ήταν η ώρα να μελοποιηθεί και το ποίημά της!!! ... ..

Κι η αλήθεια είναι, πως με δυσκόλεψε λιγάκι μα· η αδυναμία!; ... ..

Ποιητική συλλογή: Ερωτική

Πέμπτη, 21 Ιουνίου 2018 / 12:20 - 1:49 πμ

Κύματα

... τα κύματα μετρώ που μας χωρίζουν,
μα στο καθένα βλέπω μέσα τη μορφή σου
και μέχρι να ξεφύγω απ' τη ματιά σου,
χάνω το μέτρημα στη λάγνα φυλακή σου.

Τον παφλασμό, το τσάκισμα στα βράχια
και τον λευκό αφρό που χάνεται στην άμμο,
βάζω σημάδια στου ορίζοντα το κάδρο,
να βρω το δρόμο σου ξανά πριν αποκάμω.

Είκοσι εννιά τ' Οκτώβρη τη Δευτέρα,
πενήντα δυο σκληρά γενέθλια αν νικήσω,
θα προσπαθήσω να 'ρθω στο χαμόγελό σου
και στα λυτά σου τα μαλλιά να προσκυνήσω.

Κύματα μαύρα που με πήρατε μακριά της,
πριν καν γευτώ μια στάλα απ' το κορμί της,
πάτε της μήνυμα πως είναι ο έρωτάς μου,
ο πόθος μου ο στερνός, ο ... αποσπερίτης ...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης εποίησεν

Ανεβασμένο στο **YouTube**: <https://youtu.be/4MQG6QXeJ5Y>

Ποιητική συλλογή: Δαιμόνα

Τετάρτη, 12 Απριλίου 2017 / 6:02 πμ

«Κ»

Στο λιώγερμα στραμμένη η ματιά,
δεν βιάζονταν καθόλου να περάσει.
Τι κι αν τα βάσανα σωρεύονταν πολλά,
κείνη δεν έλεγε ακόμη να δειλιάσει.

Νόμιζε όμως πως τον μέγα εκμαυλιστή,
δεν θα ξανάκουγε ποτέ να παιανίζει,
κείνο τον ήχο τον γλυκό τυραννιστή,
που το μυαλό κρασοκερνά και διαολίζει.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης εποίησενΑνεβασμένο στο **YouTube**: <https://youtu.be/vCL8hbc0I6w>

Ποιητική συλλογή: Δαιμόνα

Κυριακή, 14 Ιανουαρίου 2018 / 8:46 μμ

Μπρος στη φωτιά

... μπρος στη φωτιά σου άνοιξα
μια θάλασσα αγκάλη
κι ήρθες γαλέρα με πανιά,
στης γης την παραζάλη.

Μικρό γλαρόπουλο άφησες
της μάνας σου την κούνια,
μ' δεν έχεις πόδια για κλαδιά
φτερά για κορφοβούνια!

Μπήκαν οι ναύτες στον τεκέ
και χάθηκαν ρημάδια,
γλυκά φιλιά σου έδωσα
και σου 'κανα σημάδια.

Μικρό γλαρόπουλο παιδί,
κάμπους και όρη οργιάζεις,
μα 'πρέπει να 'χεις πόδια και φτερά,
στα δέντρα να κουρνιάζεις! ...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης εποίησενΑνεβασμένο στο **YouTube**: <https://youtu.be/NO8Ze3kjgCk>

Ποιητική συλλογή: Ερωτική

Τετάρτη, 6 Ιουνίου 2018 / 8:15 πμ

Βασίλισσα

Ριγώ,
στα μάτια σου ακροβατώ τη λευτεριά μου,
στη χούφτα σου γυρεύω τη γαλήνη,
σαράντα μέτρα συρματόσχοινο
κι η ομορφιά, σε κάθε βήμα με ζαλίζει.

Μετεωρίζομαι
κι όπου πατάς, θα ήθελα κι εγώ να περπατήσω,
από μακριά να σε κοιτώ, να σε ποθώ
και σαν βασίλισσα στου κόσμου το μελίτσι,

να σε ζυγώνω,
σιωπηλά, κρυφά, κουρσάρος να ζυγίζω,
να γεύομαι στου χρόνου την καμπύλη,
το μέλι των χειλιών σου, του κορμιού
κι όλη τη γλύκα της καρδιάς σου

να τρυγώ ...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης εποίησεν

Ανεβασμένο στο **YouTube**: <https://youtu.be/RRVaJAunXYk>

Ποιητική συλλογή: Ερωτική

Παρασκευή, 8 Ιουνίου 2018 / 2:08 πμ

Βία

... πως διαπερνάς τις σάρκες μου αλήθεια,
πως αντρειεύουνε στις φλέβες μου οι καημοί,
γίνονται κύματα απροσπέλαστα οι πόθοι
και στα κατάρτια περισσεύει το σκοινί.

Σαλπάρω στ' ανοιχτά κι αρπάζω το τιμόνι,
στο στήθος σου βυθίζω την πυξίδα οδηγό,
πάνω στα σύννεφα μια ηλιαχτίδα σβήνει
και στην προβλήτα το κορμί σου αποζητώ.

Περνά ο γλάρος και χαμόγελο μου στέλνει,
έχει η σάρκα σου τη γεύση της αλμύρας
τη μυρουδιά κάποιου ανθισμένου γιασεμιού,
που στρίβει βίαια τη γλώσσα της πυξίδας.

Στην καταβόθρα να χωθώ δίχως φαρμάκι,
να λειώσω καθετί που φαίνεται σκληρό,
στο βλέμμα, στην καρδιά σου και στη χούφτα,
με βία να σε σκίσω στις θεάς μου το ιερό ...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης εποίησεν

Ανεβασμένο στο **YouTube**: https://youtu.be/_JS82KlAkvE

Ποιητική συλλογή: Ερωτίνη

Κυριακή, 10 Ιουνίου 2018 / 5:44 πμ

Χαμογελάς

... χαμογελάς κι αγιόκλημα
ανθίζουνε τα χείλια,
λάμπει στα μάτια σου η ζωή
και των καημών τα κρίνα.

Κρυφοκοιτάς με και ριγώ
λυγούν τα γόνατά μου
και στις ψυχής μου την κορφή,
ηχούν τα κύμβαλά μου.

Στις Πλάκες καρτερώ να 'ρθεις
να κατεβείς τις σκάλες
και στο παγκάκι να γενείς,
της αγκαλιάς μου οι στάλες.

Να ξεδιψάσω απ' τους χυμούς
που στάζει το κορμί σου
και να τελειώσω ήσυχος,
μέσ' την αναπνοή σου ...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης εποίησεν

Ανεβασμένο στο **YouTube**: <https://youtu.be/41KEooSbB4M>

Ποιητική συλλογή: Δαιμόνα

Δευτέρα, 18 Σεπτεμβρίου 2017

Καρδερίνα μου ...

... και παίρνω απ' την εικόνα σου
να πλάσω την μνηστή μου,
αφού εσένα δεν μπορώ,
να σφίξω στο κορμί μου ...

Κλέβω τα μάτια σου τα δυο,
τα μάγουλα το στόμα,
τα μακριά σου τα μαλλιά,
το τρυφερό σου σώμα ...

Τα σμίγω μα δεν έχουνε,
τίποτ' απ' τη θωριά σου,
είναι ψυχρά στα χρόνια μου,
που ν η μοσχοβολιά σου;

Κι αφού δεν έχουν τίποτα,
κάτι που να σου μοιάζει,
τα δίνω μια και τα σκορπώ,
κι ο κόσμος μου τρομάζει.

Κάλλιο με την εικόνα σου
τα μάτια μου να στάζουν,
παρά να με στοιχειώνουνε,
άλλες που θα σου μοιάζουν ...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης εποίησεν

Ανεβασμένο στο **YouTube**: https://youtu.be/LDRyx6Qgy_E

Ποιητική συλλογή: Δαιμόνα

Τετάρτη, 8 Νοεμβρίου 2017

Ψάχνω δυο στίχους

ψάχνω δυο στίχους να σου πω,
πως θέλω σαν τον Ήλιο,
μια μέρα να 'σαι κει ψηλά,
όταν στη Γη θα σβήνω.

Να καις κι οι σάρκες μου ευλογία,
να 'ναι στο πέρασμά σου,
σαν το λιβάνι θυμιατού,
στ' ανάρια βήματά σου.

Να πλύνω την ασχήμια σου
που κουβαλάς μικρή μου
και ο καθάριος ουρανός,
να γίνεις της ζωής μου.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης εποίησεν

Ανεβασμένο στο **YouTube**: <https://youtu.be/WROyScVCX4k>

Ποιητική συλλογή: Δαιμόνα

Σάββατο, 30 Δεκεμβρίου 2017 / 9:58 μμ

Κοίτα

... κοίτα Δαιμόνα, κοίτα στον ακρορίζοντα,
ανάμεσα απ' τα κέρατα του ελαφιού πως γλυκοφέγγει, κοίτα.

Ο Ήλιος ψυχή μου, ο Ήλιος ο λαμπρός,
σου γνέφει να ζυγώσεις, να δρασκελίσεις τ' ακατέργαστο σκαλί.

Την καγκελόπορτα στον φράχτη σπρώξε
κι όταν θα βγεις, κλείδωσε πίσω σου καλά και πάρε το κλειδί μαζί.

Μην πάρουν το κατόπι σου τα τωρινά,
τενεκεδένια κι άχρηστα πλουμίδια, πέρα απ' τον φράχτη βάρος.

Εκεί καλώδια στ' αυτιά και ρύποι ήχων,
είναι σημάδι μαρασμού, σχέσεις άβαθες δεν κάνουνε πεντάρα.

Εκεί μωρό μου άγγελιοι 'ναι οι λύκοι,
ο πόνος ευλογία και τα δάκρυα αστέρια, φανοστάτες λαδοφάναρα.

- Μα που με στέλνεις μόνη μου κι εσύ;
Τούτο μοιάζει με Κόλαση, δε με λυπάσαι; Που 'ναι η αγάπη σου;

Πήγαινε καλή μου στο δρόμο σου,
είν' άλλος ο δικός μου, αδιάβατος, τραχύς για τα δικά σου
ποδαράκια.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης εποίησενΑνεβασμένο στο **YouTube**: <https://youtu.be/eQ2OIYGRW8s>

Ποιητική συλλογή: Δαιμόνα

Τρίτη, 16 Ιανουαρίου 2018 / 11:00 μμ

Μια μάγισσα γριά

... ήρθε μια μάγισσα γριά
και μου 'πε πως αν θέλω,
να ξεθαρρέψεις και κοντά,
μια μέρα να σε φέρω,
πρέπει ερωτοβότανο
απ' το βουνό να φέρω,
να πλάσω ζύμη κι απ' αυτή,
κάτι να σου προσφέρω.

Πήγα κι εγώ σ' ένα βουνό
κι ανάμεσα στα βράχια,
ερωτοβότανο στεγνό
μάζεψα δυο κλαδάκια.
Τα έβρασα και το ζουμί
μέσα σε λεκανούλα,
το ζύμωσα με ζάχαρη
κι έφτιαξα μια καρδούλα.

Την έψησα με προσοχή
τη γεύση της να νοιώσεις
και μ' όλη την αγάπη μου,
στην έστειλα να δαγκώσεις.
Δεν ξέρω αν η μάνα σου
σ' άφησε να δαγκώσεις,
μα θα το δω στα μάτια σου
όταν με ανταμώνεις.

Λένε το ερωτοβότανο,
πως τις καρδιές μερεύει
και πως εκείνους που μακριά,
η μοίρα τους παιδεύει,
τους σμίγει λέει τις ψυχές
πιο πάνω απ' τους ανθρώπους,
σε μια γωνιά του ουρανού
και σε δικούς τους τόπους.

Κι είναι ψηλά στον ουρανό
μία γωνιά για μένα,
μα θέλω και για συντροφιά,
κάτι που να 'χει εσένα.
Κάτι που να 'ναι λαμπερό,
ν' απλώνεται σα χάδι,
σαν τη ματιά σου κοφτερό,

να σφάζει το σκοτάδι ...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης εποίησεν
Ανεβασμένο στο **YouTube**: <https://youtu.be/qoEAe0AvidY>

Ποιητική συλλογή: Δαιμόνα

Τετάρτη, 17 Ιανουαρίου 2018 / 5:06 πμ

Κλειδαρότρυπα

... στην κλειδαρότρυπα του νου
ταιριάζω το κορμί σου,
μα δεν ανοίγει το κελί,
για να βρεθώ μαζί σου.

Κλειδιά δεν είναι τα κορμιά
δεν μπαίνουν σε λουκέτα,
αλλά δυο πόρτες σφαιλιστές,
σε καραβιού κουκέτα.

Σα νοιώσεις σκλάβος στη ζωή
πέφτεις σε καταιγίδα
και το καράβι στα νερά,
στρίβει χωρίς πυξίδα.

Κλειδιά δεν είναι τα κορμιά
μα πόρτες που ανοίγουν,
να πλημμυρίσουν το κενό,
που οι ψυχές αφήνουν ...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης εποίησεν

Ανεβασμένο στο **YouTube**: https://youtu.be/0Lo-6_6KKA8

Ποιητική συλλογή: Ξύλινη εποχή

Άγγελος

Κάτω απ' την κορυφή του Ολύμπου,
μ' άγγελο μου 'στείλες το μήλο,
να το δαγκώσω και να πεθάνω,
από τον παιδικό μου φίλο!

Πανάθεμά σε θεέ που παίρνεις,
ψυχές ανθρώπων με χέρια φίλων
που μεγαλώνουν σα να 'ναι αδέρφια
μέχρι το σταύρωμα των ξύλων.

Μπροστά του είχες γονείς κι αδέρφια
κι εσύ κρυμμένος στον άγγελό σου,
αυτοί κρατούσαν σπαθιά στα χέρια,
μα η ζωή μου το μερτικό σου!

Μ' αν θα πεθάνω δεν θα γλιτώσεις
που 'στείλες άγγελο να με σκοτώσεις,
εκτός κι αν γίνεις άνθρωπων γέννα
κι αθάνατοι όλοι, γίνουν για σένα ...

στίχοι πάνω σε μελωδία του

Σαββάτου, 11 Αυγούστου 2018 / 8:16 πμ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης εποίησεν

Ανεβασμένο στο **YouTube**: <https://youtu.be/ijZAAr6mb18>

Ποιητική συλλογή: Ερωτίνη

Σάββατο, 9 Ιουνίου 2018 / 1:53 πμ

Άγγιγμα

... ένα τυχαίο άγγιγμα σαν μοίρα αν θες,
δυο δάχτυλα και πόσα αμέτρητα
δεν είπαμε κάτω από το πιάτο,
καταραμένη ομορφιά γιατί;

«Τι όμορφη που είσαι πανάθεμά σε»!; ...

Σε κάθε βλέμμα σου ξεχνώ τη λογική,
πάνω στο δέρμα σου απλώνω τη γαλήνη,
σμίγουνε ξάφνου φυλακές και ηδονή,
σε ένα κράμα μιας αιθέριας αρμονίας.

«Τι όμορφη που είσαι πανάθεμά σε»!; ...

Κι όταν τραβάς το λαστιγάκι απ' τα μαλλιά
και χύνονται αυτά πάνω στους ώμους,
χίλιοι δαιμόνοι με καρφώνουν με σφυριά,
να μη σ' αρπάξω και στο στόμα σου χωθώ.

«Τι όμορφη που είσαι πανάθεμά σε»!; ...

Ωχού καταραμένη ομορφιά και τύραννέ μου,
γιατί δε σβήνεις με τα χρόνια που περνούν,
δε βλέπεις πως κατάντησα ρημάδι
και ρίχνεις κι άλλο λάδι στη φωτιά;

«Τι όμορφη που είσαι πανάθεμά σε»!; ...

Συγχώρα με, δεν πρέπει να σε ξαναδώ,
θαρρώ πως η καρδιά μου έχει λυγίσει,
νομίζω πως σε έχω ερωτευθεί
και πως μαζί σου θ' απολαύσω ότι μου λείπει!

«Τι όμορφη που είσαι πανάθεμά σε»!; ...

Γιατί να πούμε τόσα κάτω από το πιάτο,
γιατί να είναι τόσο όμορφη η ζωή,
γιατί στο άγγιγμά σου πέθανα απόψε
και την εικόνα της μικρής μου απάτησα ξανά!; ...

«Τι όμορφη που είσαι πανάθεμά σε»!; ...

Πως θέλω να σου πω πως σ' αγαπάω,

πως θέλω να σε σφίξω δυνατά,
να σβήσω ότι απόμεινε αντρικό μου
και στη φωτιά σου να καούνε τα δεσμά! ...

«Τι όμορφη που είσαι πανάθεμά σε»; ...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης εποίησεν
Ανεβασμένο στο **YouTube**: <https://youtu.be/rsk53-ZNGvI>

Σύνδεσμος URL ολόκληρης της συλλογής στο **YouTube**:
https://www.YouTube.com/playlist?list=PLwPIGzst6USScRI8b_LidQlnNr2Dc306

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης

Γεννήθηκε στο Λουτρό Ελασσόνας, την Κυριακή 29 Οκτωβρίου 1967 / 11:00 πμ.

Αποφοίτησε από το Γενικό Λύκειο Κρανέας Ελασσόνας, το 1985.

Το 1989 εντάχθηκε στην Ελληνική Αστυνομία, απ' όπου με την εγκληματική συνέργεια του θείου του δικηγόρου, **αποτάχθηκε παράνομα το 2003** (δες εδώ το σχετικό αρχείο: <http://olympiakopantechnon.gr/el-as/>), όταν διαπίστωσε πως ο διοικητής του, προστάτευε την παράνομη λειτουργία νυχτερινού κέντρου διασκέδασης στον Βόλο. Δραστηριότητες που έχαιραν όμως της πλήρους ανοχής, τόσο της Αστυνομίας και του Δήμου Βόλου, όσο και των εισαγγελέων, που μερίμνησαν να συγκαλύψουν και να ... εξαφανίσουν ... την υπόθεση! ...

Στις 9 Ιουλίου 2012, μετά από μία τραυματική ερωτική απογοήτευση και μένοντας με τα τελευταία του 50 ευρώ, αποφασίζει πριν βγει στο δρόμο άστεγος, να πραγματοποιήσει τουλάχιστον το μεγάλο του όνειρο και ν' ανέβει στην κορυφή του Ολύμπου! Εν αγνοία του όμως, γνωστός του δικηγόρος από την Ελασσόνα και μάλλον από πραγματικό φιλικό ενδιαφέρον, παρερμηνεύει την ανάβαση και την αντιλαμβάνεται άστοχα και βλακωδώς, ως κίνηση απόπειρας αυτοκτονίας. Ενημερώνει τ' αδέρφια του κι αυτά, απευθύνθηκαν στις αστυνομικές υπηρεσίες του Βόλου για την διάσωσή του. Αυτές όμως διαπιστώνοντας πως τ' αδέρφια του στερούνταν στοιχειώδους ευφυΐας και νομικής εμπειρίας, βρήκαν την ευκαιρία να κλείσουν μία και καλή τους εκκρεμείς λογαριασμούς τους μαζί του. Κι επειδή η απόπειρα αυτοκτονίας, ορίζεται ως ποινικό αδίκημα, έπεισαν τα ανόητα αδέρφια του, να συγκατατεθούν στον εγκλεισμό του σε ψυχιατρική κλινική, στο πλαίσιο της νομιμότητας!!!; ... Κι αυτά ως ... ανόητα, συγκατατέθηκαν! ...

Έτσι μετά την επιτυχημένη του τριήμερη ανάβαση στον Όλυμπο, την ώρα που έβαγχε κάποιο μεταφορικό μέσο για να κατέβει από τα Πριόνια στο Λιτόχωρο κι από κει, να επιστρέψει στο Βόλο, κάνει ωτοστόπ και στο διερχόμενο περιπολικό του τμήματος Λιτοχώρου, το οποίο όμως πήγαινε εκεί, αναζητώντας τον για να τον συλλάβει!!! ... Κι έτσι χωρίς καν να έχει διαπράξει οποιοδήποτε ποινικό αδίκημα, ή έστω κάποια απόπειρα αυτοκτονίας όπως διακαώς προσδοκούσαν οι αστυνομικές και εισαγγελικές υπηρεσίες, χωρίς καν να υφίστανται δηλαδή οποιοσδήποτε ποινικές, ή άλλες νομικές ευθύνες, απλά και μόνο με την ... αμέριστη συγκατάθεση των αδελφών του ..., συλλαμβάνεται και εγκλείεται **παράνομα**, για δύο περίπου μήνες στην κλινική οξέων της Νέας Εφέσου, μέχρι να ... εθιστεί στα σκληρά ψυχιατρικά ναρκωτικά! ... Αδέρφια, γονείς, συγγενείς, φίλοι, κανείς δεν απέτρεψε το πρόστυχο έγκλημα εις βάρος του!!!; ... Αντιθέτως, το ευλόγησαν κι από πάνω!!! ...

Ακολουθούν τρία χρόνια εξάρτησης από τα ναρκωτικά που του χορηγούν εγκληματικά και παράνομα και καταφέρνει μόνος του, μετά από φρικτή κι επώδυνη προσπάθεια να γλιτώσει. Όλο αυτό το διάστημα όμως, είχε περιέλθει άθελά του στην οικονομική εξάρτηση κυρίως της μικρότερης αδερφής του, η οποία για να ξεφύγει απ' αυτή τη φροντίδα, του παραχωρεί για χρήση το νεόδμητο σπίτι της στο Λουτρό, όπου και μετακομίζει στις 15 Μαρτίου 2017. Από τις πρώτες κιόλας μέρες στο χωριό και την όλη συμπεριφορά των αδελφών του, διαπιστώνει πως η εκδίωξή του κι από κει, ήταν απλώς θέμα χρόνου και προειλημμένη! Κι όντως, με την ευκαιριακή αφορμή του καλλιτεχνικού του έρωτα με την Δαιμόνα (οικονομική εξάρτηση όμως σημαίνει και προσωπική και φυσικά, ούτε λόγος για Τέχνη ή έρωτα!!!), με πρόστυχο τρόπο και την ... αχαλίνωτη αγάπη των αδελφών του ..., αναγκάζεται και πάλι βίαια, σε εξορία από το Λουτρό την 30^η Μαρτίου 2018 ... ..

Όταν ήταν ακόμη νήπιο, ο ξάδερφος του πατέρα του Τέλης Μπλάντας από τον Τύρναβο, είχε πάει για επίσκεψη στο Λουτρό και του έδειξε πώς να σχεδιάζει ένα απλό σκίτσο λαγού, ξεκινώντας μ' ένα μεγάλο 6. Εντυπωσιάστηκε τόσο πολύ που το πρόβλημα της βασικής φόρμας του λαγού επιλύονταν μ' ένα 6 και μ' αυτόν τον απλό τρόπο, από τότε μυήθηκε στην Τέχνη και στην τεχνική της ζωγραφικής!

Το 1989, διοργάνωσε την πρώτη του ατομική έκθεση ζωγραφικής στο Βόλο, η οποία καλύφθηκε ευρέως απ' όλα τα τοπικά μέσα μαζικής ενημέρωσης, καθότι ήταν και ο πρώτος αστυνομικός στην πόλη, που επιχειρούσε για πρώτη φορά, μία τέτοια πολιτιστική κίνηση! Πήρε επίσης μέρος, στις πρώτες εκθέσεις ζωγραφικής αστυνομικών, που διοργανώθηκαν εκείνη την

περίοδο στην Αθήνα από την Ελληνική Αστυνομία, στον σχεδιασμό των οποίων, συνέβαλε και με προσωπική του αναφορά. Συνολικά πραγματοποίησε 4 ατομικές εκθέσεις και συμμετείχε σε άλλες 17 ομαδικές, στο Βόλο και στην Αθήνα. Προσωπικές του τεχνοτροπίες τα «**τακ**», η «**συνδραστική ζωγραφική**» και η «**δαρτή αγιογραφία**».

Η πολυτάραχη ερωτική περίοδος που ακολούθησε τη διάλυση του γάμου του, κατέστη ανεξάντλητη πηγή έμπνευσης και τον μύησε στις τεχνικές της ποίησης και της λογοτεχνίας. Συγγραφικά του έργα η ποιητική συλλογή «**ΨΥΧΗΣ γε ΧΕΙΡΩΝ**» (2003-07), τα φιλοσοφίσματα «**Γνωμικά**» (2005-15), η «**Μαθηματική φιλοσοφία**» (2006-14), ο Α΄ τόμος του θεατρικού του «*δυο-λόγου*» «**ΣΕΙΡΙΟΣ και ΑΜΦΙΘΕΑ**» (2006), η ποιητική συλλογή «**Ριμανθός**» (2006-12), το χρονογράφημα «**Όλυμπος**» (2012), τα λογοτεχνήματα «**Γραφανθός**» (2010-17), τα εγχειρίδια «**Τέχνης**» (2016), «**Κρίση**» (2017), τα ερωτάρια «**Δαιμόνα**» (2017-18), «**Ερωτήνη**» (2018), τα στιχάρια «**Ξύλινη εποχή**» (2018), οι λαογραφικές συλλογές «**Ρουγκαντζιάρια**» (2017), «**Απόκρεω**» (2018) και μερικά ακόμη ημιτελή έργα. Το σύνολο του συγγραφικού του μόχθου, βρίσκεται δημοσιευμένο στον προσωπικό του ιστοχώρο: <http://olympiakopantechnon.gr/category/e-books-am/>

Την Τετάρτη, 11 Ιουλίου 2018 / 5:30 πμ, ξυπνά από ένα όνειρο, όπου ο ηθοποιός Θοδωρής Αθερίδης, τον παρότρυνε να γράψει τραγούδια, δίνοντάς του τον στίχο «*όμορφη μικρή μου Αμπούλα*» κι έναν συγκεκριμένο ρυθμό. Και με βάση αυτά τα δύο, συνθέτει την ίδια μέρα, το πρώτο τραγούδι της ζωής του «**ΑΜΠΟΥΛΑ**»! Ακολουθούν οι συλλογές τραγουδιών «**Τα Δωρικά**» (2018), «**Χορευτάρια**» (2018) «**Αλλόκοτα**» (2018), «**Κύκνεια**» (2018), «**Χάλκινα**» (2018), «**το ξένο φως**» (2018) σε ποίηση του εξαδέλφου του Χρήστου Μαρτίνη, «**Γλαροπάτι**» (2018) κ.ά., δημοσιευμένες στο **ΠΤΚανάλι ΕΥ – ευ.ε** του **YouTube**:

https://www.YouTube.com/channel/UC1JBWwoGfoycFm_ekJOqGw/playlists?flow=grid&view=1

αλλά και στα βίντεο της σελίδας του **facebook** «**στιχάρια – νουθεσίες**»:

https://www.facebook.com/pg/stixaria.nouthesies/videos/?ref=page_internal

Ιδιαίτερος σταθμός, η στιχουργική επένδυση της «**Σονάτας του Σεληνόφωτος**» του **Μπετόβεν**, την Τρίτη, 8 Ιανουαρίου 2019! ...

Επιπλέον στην πολιτισμική του δραστηριότητα, περιλαμβάνονται:

- η διαμόρφωση της φιλοσοφικής θεωρίας του **ΑΠΕΙΡΙΣΜΟΥ**, αλλά και η θεοπλασία του **Απείρου** από τις 22 Ιουλίου 2006 / 8:55 μμ (η πρώτη καταγεγραμμένη θεοπλασία της ιστορίας) (<http://olympiakopantechnon.gr/a-theory/>),
- στις 19 Ιουλίου 2007 η έμπνευση και στις 3 Νοεμβρίου 2009, η νομιμοποίηση και καθιέρωση του ανωτάτου πολιτισμικού θεσμού **ΠΑΝΤΕΧΝΟΝ** (Παγκόσμιοι Αγώνες Τέχνης) (<http://olympiakopantechnon.gr/>), καθώς και
- το πολιτικό κίνημα **ΓΕΩΝΙΑ**, από τις 18 Απριλίου 2015, που υποστηρίζει την μετεξέλιξη της δικτατορίας των ηλιθίων (δημοκρατίας), σε **πολιτοκρατία**. Μία κοινωνία δύο τάξεων, την κατώτερη των ιδιωτών και την ανώτερη των πολιτών, με διακριτά δικαιώματα και υποχρεώσεις, στις οποίες όμως θα εντάσσονται οι ενήλικες, αυτοβούλως (http://olympiakopantechnon.gr/g-basic_principles/).